

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Mattheüs 28, 11 - 15
Ochtenddienst / middagdienst
Pasen

Broeders en zusters

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Lied : Psalm 100 : 1 en 4 (Juicht, alle volken, prijst de Heer!)**
4. **Lezing van de wet**
5. **Lied : Gezang 17 : 4 en 5 (zingen over onze verlossing door Christus' dood)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Mattheüs 27 : 57 - 28 : 10**
8. **Lied : Gezang 20 : 1 en 2 (hoe de droefheid verdwijnt door de boodschap van de engelen op de Paasmorgen)**
9. **Tekst : Mattheüs 28 : 11 - 15**
10. **Lied : Gezang 22 : 1 en 2 (over Jezus onze toeverlaat)**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Slotzang : Gezang 21 : 1, 2 en 3 (over de triomf van de Here Jezus door zijn opstanding uit de dood)**

Middagdienst

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Gezang 92 : 1, 2 en 3 (over de triomf van de Here Jezus door zijn opstanding uit de dood) (Gz 21 GK)**
- 4. Gebed om zegen over de dienst**
- 5. Schriftlezing : Mattheüs 27 : 57 - 28 : 10**
- 6. Zingen : Psalm 22 : 10 en 11**
- 7. Tekst : Mattheüs 28 : 11 - 15**
- 8. Zingen : Psalm 2 : 2 en 3 (over de Here die spot met de machthebbers van deze wereld en zijn Zoon verwekt)**
- 9. Lied : Gezang 179b (Gz 4 GK)**
- 10. Dankzegging en voorbede**
- 11. Slotzang : Gezang 99 : 1- 3 (Gz 56 90Gz)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Ik bedien u vanmiddag het Paasevangelie onder het thema:

God maakt Joodse leiders en Romeinse soldaten tot getuigen van de opstanding van Jezus Christus.

Wat hebben ze het druk gehad die Joodse leiders! Ze hebben zelfs gedaan wat ze zelf niet voor mogelijk zouden houden, als iemand ze het van tevoren had verteld. Op de sabbat, de dag die ze zo heilig achten. Waarover ze geregeld de Here Jezus hadden aangesproken. Als Hij op de sabbat een zieke genas of samen met zijn discipelen aan het plukken was. Daar hadden ze de Here Jezus op aangesproken en ze hadden Hem verwijten gemaakt. En nu hadden ze zelf de sabbat geschonden. Ze waren op deze dag naar Pontius Pilatus gegaan om hem te verzoeken een wacht bij het graf te plaatsen. Zelfs nu Hij dood is, de Here Jezus, hebben zij nog geen rust. De Here Jezus rust in zijn graf. De vrouwen die rond de Here Jezus waren geweest tijdens zijn leven en ook de laatste uren daarvan alles op de voet hadden gevolgd, ook zij rusten. Maar de Joodse leiders hebben geen rust. Hun hart is onrustig omdat ze bang zijn dat het hoofdstuk Jezus van Nazareth nog niet afgesloten is. Want ze wisten het maar al te goed. Dat Jezus tijdens zijn leven had gezegd, dat Hij na drie dagen zou worden opgewekt. En ze zijn als de dood dat dat zal gebeuren. Niet dat ze dat werkelijk geloven. Hoe zal een mens uit de dood kunnen opstaan? Dat is uitgesloten. Maar je weet maar nooit. Straks komen misschien zijn leerlingen zijn lichaam weghalen om vervolgens te beweren dat Hij is opgestaan. Dan is de ramp niet te overzien! Want wat moet je daar tegen doen.

Een levende kan je door te doden zijn mond snoeren. Maar hoe moet je een dode bestrijden? Hun vrees is zo groot dat ze er de sabbat voor breken en naar Pilatus toegaan om hem te verzoeken het graf te verzegelen en een wacht bij het graf te plaatsen, zodat zijn leerlingen zijn lichaam niet kunnen wegnemen en de fabel van zijn opstanding kunnen gaan rondbazuinen. Zodat ook iedereen aan de zegels kan zien, dat het graf niet geopend is geweest en het lichaam van Jezus daar nog in moet zijn.

Pilatus bewilligt in dit verzoek. Rust is de stad is zijn belang. Al wil hij er ook niet teveel moeite voor doen. Daarom zegt hij: Hier hebt u een wacht, gaat heen en verzekert het graf naar uw beste weten. De Joden moeten zelf maar het graf gaan verzegelen. Als het dan mis gaat, dan kunnen ze hem tenminste niet verwijten dat het graf niet goed

verzegeld was. De Joden moeten zelf maar de verantwoordelijkheid dragen. En zo gaan de overpriesters en de Farizeeën op weg naar het graf. Daar verzegelen ze de steen. Waarschijnlijk hebben ze verschillende koorden over de steen gespannen en deze met lak vastgezet. Als men de steen zou weggrollen dan zouden de lakzegels breken en was het duidelijk dat er van roof sprake was. En nadat ze dit gedaan hebben, plaatsen ze ze de wachten bij het graf. Niemand zal ongezien en ongemerkt het lichaam van Jezus kunnen wegnemen.

De vrouwen die steeds om Jezus heen waren geweest, hadden keurig de voorgeschreven sabbatsrust in acht genomen. Zodra op zaterdag de zon was onder gegaan, en daarmee de sabbat afgelopen was, waren ze nog snel specerijen gaan kopen om het lichaam van de Here Jezus te verzorgen. En nu op zondagmorgen, nu het daglicht een beetje begint door te breken zijn ze op weg. Maria van Magdala en Maria, de moeder van Jacobus en Jozef, maar ook nog andere vrouwen zoals we uit de andere evangeliën weten. Ze zijn nog zwaar aangeslagen. Overmand door verdriet en geschokt door de verschrikkelijke gebeurtenissen van de laatste dagen. Wat hebben ze hun geliefde Meester zien lijden. Wie kan niet begrijpen dat de vrouwen half verdoofd zijn?

Dat ze half verdoofd zijn, blijkt ook uit het feit, dat ze zich onderweg pas realiseren dat ze niet eens bij het lichaam van Jezus kunnen komen, omdat niemand van hen in staat is om de steen die voor het graf gerold is weg te wentelen. Terwijl ze dan onderweg zijn, komt er een grote aardbeving, want een engel daalt uit de hemel op aarde neer. Hij gaat het graf binnen en rolt de steen voor de grafkamer weg.

U moet weten, dat zo'n rotsgraf uit twee gedeelten bestond. Allereerst is er een soort voorportaal. Een ruimte uitgehouwen in de rots. En daarachter ligt dan de eigenlijke grafkamer, die afgesloten kan worden door een grote ronde steen. In het Grieks lezen we dan ook een ander woord in hoofdstuk 27 vers 60 dan in hoofdstuk 28 vers 1. Het woord in vers 60 gebruikt voor graf, duidt de grafkamer aan, terwijl het woord in vers 1 het graf als geheel aanduidt. Zo rolt dus de engel de steen weg en gaat er bovenop zitten.

Voelt u de triomf van God hier doorklinken. Over de wachters wordt nog geen woord gerept. Ze leggen de engel geen strobreed in de weg. Ze zijn volkomen machteloos. Machteloos als doden. Zo zijn ze bevangen door angst, vanwege de schitterende gedaante van de engel. Een uiterlijk als een bliksem. Badend in het licht en kleding wit

als sneeuw. Hier zijn geen donkere of duistere machten werkzaam. Maar hier is God werkzaam, die al de duisternis verdrijft en licht om de eigenwaan van mensen. Wat zullen wachters God tegenhouden. En heel triomfantelijk neemt de engel plaats op de steen. Haast wat oneerbiedig. Niemand van ons zal gauw op een grafsteen gaan zitten als hij over een begraafplaats loopt. Uit eerbied voor de dode doe je zoiets niet. Maar dat is dan ook het fijne puntje. Hier is geen dode! Jezus is opgestaan. Het graf is leeg. De vrouwen die nu nog onderweg zijn, zullen het straks met eigen ogen zien.

Want daarvoor is de engel naar de aarde gekomen. Niet om voor de Here Jezus het graf open te maken. De kans is groot dat de Here zijn graf al verlaten had voordat de engel uit de hemel was neergedaald. Want we weten uit de verschijning van de Here Jezus aan de discipelen, zoals Johannes die beschrijft, dat Hij ook volkomen afgesloten huizen kon binnendringen. Deuren en muren waren voor Hem geen belemmering. Maar voor mensen wel. En deze vrouwen moesten zien, dat Jezus was opgestaan uit de doden. Dat Hij hier niet meer is. De engel kwam dus voor ons mensen. Om ons te overtuigen van de opstanding van onze Heiland. Zodat wij het weten: de dood is overwonnen. Graven gaan open en doden staan op. Ook de heiligen van wie de graven op Goede Vrijdag waren opengegaan, verschenen in Jeruzalem na de opstanding van de Here Jezus. De overwinning is behaald op zonde en dood. Niet langer regeert de dood, maar Jezus Christus regeert en leeft. En al wie met Hem verbonden is, zal met Hem leven. In eeuwigheid en heerlijkheid. Want al zijn zonden zijn hem vergeven en Christus' heiligheid ligt op hen.

En de engel zegt het ook tegen de vrouwen als ze de grafkamer zijn binnengegaan, dat hij voor hen is gekomen. Met nadruk spreekt hij ze aan: "Weest u niet bevreesd". U hoeft niet bang voor te zijn, want u hebt de Here lief, zoals blijkt uit het feit dat u Hem zoekt. Wie Jezus Christus liefhebben hoeven niet te vrezen voor Gods dienaren. Hoeven niet te vrezen voor hun stralend licht.

Maar de wachters wel. Die hebben alle reden om te vrezen. En die vluchten dan ook weg van het graf. En eerder dan de vrouwen komen ze in Jeruzalem. Mattheus laat de vrouwen vervolgens voor waar ze zijn en zet het zoeklicht weer op de Romeinse wachten. Enigen van de wacht....., blijkbaar waren het er dus meer dan twee, zoals we vaak in kinderbijbels getekend zien. Enigen van de wacht gingen naar de overpriesters.

En ze vertelde hen al het gebeurde. Zo krijgen dus niet alleen de discipelen het bericht van wat er in en bij het graf gebeurd was, maar ook de Joodse leiders.

God laat het de leiders van zijn volk weten. Hier is gebeurd wat Hij heeft gezegd. Jullie wisten ervan. Bij zijn proces voor de Hoge Raad is het nog naar voren gekomen. "Deze heeft gezegd: Ik kan de tempel Gods afbreken en binnen drie dagen weer opbouwen." En gisteren op de sabbat hebben ze het zelf nog gezegd tegen Pilatus. "Heer, wij hebben ons herinnerd, dat die verleider bij zijn leven gezegd heeft: Na drie dagen word Ik opgewekt." En daarom plaatsten ze een wacht bij het graf. Niet omdat ze geloofden dat Jezus werkelijk zou opstaan. Maar omdat ze vreesden dat zijn leerlingen zijn lichaam zouden roven en het gerucht zouden verspreiden dat Hij was opgestaan. Ze vreesden niet de mens in het graf. Want die was dood. Maar ze vreesden de mensen buiten het graf. Daaruit bleek al hun ongeloof.

Maar misschien zou daarin nog iemand het voor de Joodse Raad willen opnemen. In het feit dat ze de Here Jezus lieten doden. Hadden ze daarmee niet het heil van het volk op het oog? Had de hogepriester Kajefas niet gezegd: "U weet niets, u beseft niet, dat het in uw belang is, dat „n mens sterft voor het volk en niet het gehele volk verloren gaat." En vanuit dat standpunt is het ook nog enigszins te begrijpen dat ze een wacht bij Jezus' graf plaatsten. Maar nu is er geen verdediging meer mogelijk voor deze leiders. Want zodra de overpriesters dit bericht hadden gehoord, riepen zij de oudsten van het volk bij elkaar. Ze hadden gedacht eindelijk het dossier van Jezus van Nazareth te kunnen sluiten. Maar nu, drie dagen na zijn dood, zitten de leiders in volle vergadering bijeen om opnieuw over deze man te spreken. Deze man, die niet klein te krijgen lijkt te zijn. Weer moeten ze over Hem spreken. En de problemen zijn alleen maar nog groter geworden. Want de wacht die had moeten voorkomen dat men zal kunnen vertellen dat Jezus is opgestaan, zijn nu toch getuigen van zijn opstanding. En er was niet maar „n wacht geweest, zodat je zou kunnen denken dat hij spoken gezien had. Maar het waren er meerdere geweest en ze vertellen allemaal hetzelfde verhaal. Een engel is uit de hemel neergedaald op aarde, bij het graf van Jezus, en zijn komst ging met een grote aardbeving gepaard. Een man met het uiterlijk van de bliksem, dragende een sneeuw wit kleding. Er is geen enkele reden om te twifelen aan de waarheid van dit bericht. Wat Jezus gezegd heeft is gebeurd. Hij is op de derde dag opgestaan uit de doden. De schriftgeleerden en Farizeeën hadden ooit aan de Here Jezus gevraagd om hen een teken

te laten zien. Toen had Jezus gezegd: Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken dan het teken van Jona, de profeet. Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn. De mannen van Nineve zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen, want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona, en zie meer dan Jona is hier.

En staan het voor hen. Het teken dat ze verlangd hebben. Het teken van Jona. Maar toch bekeren ze zich niet. Toch zeggen ze niet zoals de Romeinse hoofdman onder aan het kruis, nadat Jezus gestorven was: Waarlijk dit was een Zoon Gods. Nee. Ze volharden in hun ongelooft.

En in hun ongelooft komen besluiten ze de soldaten geld te geven. Niet een beetje, maar veel geld. En ze dragen hen op een leugen te verspreiden: zijn discipelen zijn des nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen. Zo betalen ze voor leugens, omdat ze bang zijn voor de waarheid.

En bovendien is hun leugen wel erg doorzichtig. Want ze zegt te veel en doet te weinig. Want de slapende soldaten weten wel te vertellen dat het de leerlingen van Jezus zijn geweest die de zegels op het graf hebben verbroken en zijn lichaam hebben weggenomen. En hoe onwaarschijnlijk is het, dat soldaten gaan lopen vertellen dat ze in slaap zijn gevallen bij hun wacht. Vrijwillig gaan lopen vertellen hoe ze hun plicht hebben verzaakt. Een weinig eervolle zaak. Een zaak waar je liever over zwijgt, zodat niemand het te weten komt. Het is dan ook goed te begrijpen dat dit leugentje de Joodse leiders veel, veel geld heeft gekost. En tevens beloven ze de soldaten dat ze het voor hen in orde zullen maken bij hun baas Pontius Pilatus. Want die zal het ook niet leuk vinden als de hele stad te weten komt dat zijn soldaten niet eens een graf kunnen bewaken. Zo spreken ze het met de soldaten af in de hoop dat daarmee de zaak gered is.

Wat tevens opvalt bij al die woorden is, dat de Joodse leiders tegelijkertijd niets doen. Ze sturen geen soldaten achter de leerlingen aan, terwijl daar toch alle redenen toe was. Ze hadden de zegels van het graf verbroken. Ze hadden het lichaam van Jezus weggenomen. Althans volgens de leugen die ze lieten verspreiden. En hoe zou men het volk beter kunnen overtuigen van het feit dat Jezus niet is opgestaan, dan door zijn geroofde lichaam terug te vinden en aan het volk te tonen. "Jezus is niet opgestaan, hier hebben we zijn lichaam!" Maar de Joodse leiders doen niets. Ze doen niets, omdat ze de

waarheid kennen. De leerlingen hebben zijn lichaam niet geroofd en er valt geen lichaam terug te vinden. Want Jezus van Nazareth was de Zoon van God en Hij is opgestaan van de doden. Er is geen lijk meer, want Jezus leeft. Een onwaarschijnlijke leugen hebben ze rond laten strooien. Een leugen alleen maar geloofwaardig voor wie hem willen geloven.

Zo komt vandaag het Paasevangelie tot ons. God is hier bezig. Hoewel we tot nu toe met name stil hebben gestaan bij wat mensen deden, is toch God hier bezig. Hij was heer en meester van de situatie. Hij heeft het alles zo gestuurd. Want Hij heeft de Joodse leiders, die de mogelijkheid wilden afsluiten dat het volk zou geloven dat Jezus Christus is opgestaan uit de doden, tot getuigen en garantie gemaakt dat Jezus werkelijk is opgestaan. Want alle ingrijpen van buitenaf was door de Joden zelf onmogelijk gemaakt. Maar wat ze niet begrepen hebben en niet wilden begrijpen: het gevaar voor de Joden kwam ook niet van buitenaf, maar uit het graf. Want terwijl de Romeinse wachten buiten het graf waakten, stond Jezus op in heerlijkheid. Wat een feest moet dat voor Hem geweest zijn. Hij had al zijn werk volbracht. Zijn lijden was voltooid. Hij had het offer van zijn leven gebracht. Hij had de wereld met God verzoend.

En Hij opgestaan is uit de doden, met een verheerlijkt lichaam, als de eerste van velen, gaat Hij zich daarop richten: dat nog velen Hem zullen volgen. Hij gaat bezig om zijn discipelen toe te rusten voor het werk dat komt. Als Hij ze de wereld in zal sturen om de volken tot zijn discipelen te maken. En straks als het getal vol is, dan komt Hij terug op de wolken en zullen allen die in Hem ontslapen zijn opstaan uit het graf en net als hun Heiland een verheerlijkt lichaam ontvangen en met Hem binnengaan in zijn Koninkrijk om dat in bezit te nemen en te beërven. Dat is de toekomst die voor ons ligt. Onze Here Jezus Christus is ons voorgegaan. Velen zullen Hem mogen volgen. Laten wij dan in zijn voetsporen gaan en delen in zijn rijkdom.

Amen